

Prvi samostalni letovi pitomaca XXX klase VVA

Tradicionalno čestitanje — nastavnik Gulišija
i pitomac Jović

Prva grupa laširanata:
pitomci Dolašević,
Vukojić, Jović,
Pintarić, Vujinović
i Luketić

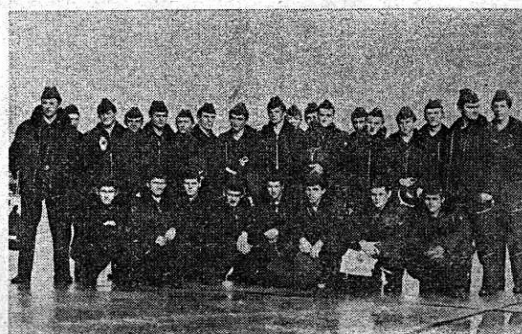
Grupa pitomaca
XXX klase VVA

Pred let

Na stajanci Vazduhoplovne akademije

SAMI NA KRILIMA „GALEBA“

PITOMCI jubilarne XXX klase Vazduhoplovne vojne akademije, koji se nalaze na školo vanju u Centru za osnovnu letačku obuku, krajem godine izveli su prve samostalne letove. Celokupni na stavnički i tehnički sastav jedinice druga Janeza Turka podredio je svoje zadatke izvršavanju ovog za pitomce najuzbudljivijeg događaja, koji su svi željno očekivali. U ovoj jedinici mladih kontrolni letovi za samostalno letenje otpočeli su prvog dana rada X kongresa SSOJ, čime je i simbolično obeležen ne samo ra dni uspeh jedinice, već i najviši skup mladih.

Premda meteorološka situacija ni je bila mnogo naklonjena letačkom danu, nije se odustalo od planiranog zadatka. Iako da su prvi samostalni uspešno izvršili ove letove.

U očima pitomaca, toga dana, i stajanka je poprimila svečaniju atmosferu. Vojnici — aviomehaničari doterali su svoje »vazdušne lepoticе« i bili su podjednako veseli, kao i njihovi drugovi pitomci.

Leonid Vujinović kaže da mu je prvi let bio do sada najuspešniji zadatak koji je izvršio. A pitomci

Vedran Dolašević, koji voli i poetizju ali letenje više od svega; Sveti slav Jović, kome je let prošao kao u snu, i Branko Vukojić, sekretar pitomačke organizacije SKJ — radu ju se najviše... Tu su i Ivan Luke- tić, Josip Pinterić, Rudolf Perešin Zoran Stanković, i drugi. Svi su mo gli da budu prvi »laširanti«.

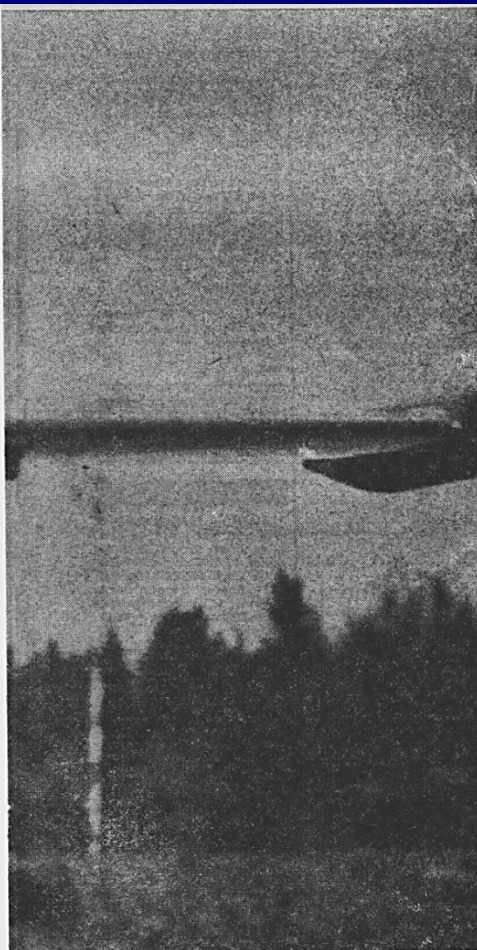
Prvi samostalni let pitomci su iz- veli za čistu desetku. Savladan je prvi tradicionalno radostan i odlu- čujući korak u životu svakog pilo- ta. I za ovaj izuzetan uspeh — sa- mostalno letenje, kroz koji prolaze i svi ostali pitomci XXX klase — za služan je celokupni sastav jedini- ce.

Prva čestitanja i priznanja laširan ti su dobili od pukovnika Miloša Bajčetića, načelnika VVA i druga Janeza Turka, starešine jedinice u kojoj pitomci izvode osnovnu leta- čku obuku.

Ivan Latinić

Vojnik Dervenkar sprema avion za samostalni let

Опасне »газелек«

У ЗАДАРСКОЈ ВВА будући летачи школују се за пилоте ловачких млазних авиона. А у Мостару су специјалност — хеликоптери. Иначе, у оба града се учи на земљи, а знање проверава у — ваздуху. Импресивним «галебовима» који имају запажен међународни рејтинг на специјализованим изложбама, а наши акро летачи такође уживају велики углед, у овој фоторепортажи «супроставили» смо млазне хеликоптере «газела». Не без разлога; ове снажне летелице изводе готово невероватне ствари. Брзином већом од 300 километара у пошрању, њима не може да побегне непријатељски тенк, камион или било које возило.

Ништа без припреме

ПИТОМЦИ Ваздухопловне војне академије у Задру и Мостару већ на првих часовима сазнају да је сваки секунд лета у брзим авионима — нова ситуација. Те динамичке промене захтевају од младих максималну концентрацију. А пре свега: велику љубав за тај позив. Уочи сваког лета изводе се детаљне припреме, као да је у питању борбени задатак. Да би се добила дозвола за лет после лекарског прегледа, потребно је да сваки пилот има детаљне информације о метеоролошкој ситуацији и проласку других авиона. А ту су летачима најбољи сарадници њихови вршњаци — контролори летања, механичари и наставници. А сви они, без обзира на разлику у годинама и чинловима, од првих школских дана гаје велико другарство.

ДОЖИВЕЛИ »ГАЛЕБА«

ПРВИ самостални летови за питомце Војне ваздухопловне академије у Задру и Мостару називају се «лапши-рања». Тај најзначајнији «час» после часова теорије о ваздухопловној тактици, која је синтеза гађања, ракетања и бомбардовања, за младе је велико узбуђење. Међутим, и за наше репортере Ј. ШЋЕКИЋА и В. БАЧЛИЈУ (на сли-

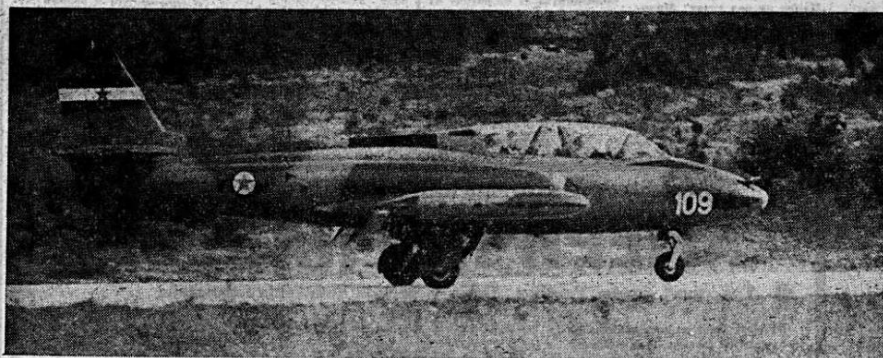

кама) који су имали част да буду први новинари после неколико година који су се «галебом» возили готово цео час, после пет дана проведених у оба града, возња «галебом» и «газелом» после стањала је јединствена доживљај. Тек у тим летилицама схватили су шта значи после четири године школовања постати борац пилот. И каква је одговорност имати скупце не авионе у рукама.

НАШ ПОНОС

КАД смо ових дана посетили Ваздухопловну војну академију у Задру и Мостару, домаћини су нам с поносом рекли да је њиховско-борбени авион „галеб“ југословенске производње третино најбољи на свету у тој класи. Ту репутацију овај брзи и покретни авион има већ неколико година, а у то су се уверили и наши репортери, јер инструктори, наставници и сви они који брину о извођењу једног лета приназали су „галебове“ у пуној форми. Школа у којој се између осталог у највећој мери развија друштво између пилота и старешина, може се похвалити да ласе обуке од четири године поверава скупине борбене авионе младим људима који знају од првог дана школовања да нема летача који се не боји, а да су храбри само они који умеју да контролишу страх.

У ЗАДАРСКОЈ ВВА младићи који су тек завршили средње школе или војну гимназију већ током школовања добијају команде брзих „галебова“. Међутим, док не полете, они и те како треба добро да знају аеродинамику, механику лета, навигацију, термодинамику, електронику, математику, физику, филозофију, друштвено-политички систем наше земље, стране језике... Из Академије излазе као потпоручници и сип постају чланови СКА. И у Задру и у Мостару су нам рекли да наставници у тим центрима треба да буду компетентне старешине, јер младићи који воле небо увек су оштре судије. На слични горе! „галеб“ из профила приликом полетања,

Najteži prelet: Ispovesti pilota JNA

↑ На слици Питомци ВВА, лево Леонид, десно Вуковљак Предраг

Pitomac subjekt obuke

UNAPREĐENJE obuke pitomaca XXX klase VVA predmet je plodnih savetovanja pripadnika jedinice kojom komanduje drug Marijan Rožič. Treba odmah istaći da je ova jedinica veoma iskusna u obuci pitomaca — pilota, ali bez obzira na to obuku XXX klase ne dočekuje rutinski. Kao i svake godine, tako i ove, startuju nove generacije pitomaca pristupa se savesno i studiozno, jer svaka generacija, a to pokazuje dosadašnje iskustvo, odlikuje se specifičnostima.

U dosadašnjem toku školovanja i letачkoj obuci ova generacija mladića pokazala je neosporne kvalitete, ali istovremeno je ukazala na potrebu stalnog ličnog i kolektivnog angažovanja kako bi rezultati obuke i vaspitanja bili adekvatni mogućno-

stima. Upravo je u ovoj rečenici sadržan moto svih razmišljanja, dogovaranja i pripreme za realizaciju obuke.

Aktivirati svakog pojedinca na puni radni angažman, izgraditi čvrst i jedinstven kolektiv kao maticu koja afirmiše raznolike pozitivne uticaje — to je zadatak koji načelnik XXX klase Anton Štiftar ističe na prvo mesto. Realizacijom ovog imperativa obuke obezbediće se neophodni preduslovi za nesmetan tok i uspešnu realizaciju svih predviđenih zadataka a za to postoje svi uslovi. Svi pitomci su članovi SKJ, svi su članovi omladinske organizacije, krasi ih drugarstvo. S obzirom na zrelost koja je i te kako prisutna kod skoro svih pitomaca, kolektiv mora predstavljati istinsku snagu koja će moralno obavezivati na dosledno izvršavanje postavljenih zadataka. Svaki se pitomac mora osećati odgovornim za svoj kolektiv, kolektiv se mora osećati odgovornim za svakog pitomca. U tom jedinstvu, zaključeno je leži velika snaga koja mora biti iskorišćena.

P. Radić

НИЈЕ БИЛО ДИЛЕМЕ:
Леонид Војновић

ЛЕОНИД ВОЈНОВИЋ МЕЂУ
НАЈБОЉИМ ПИТОМЦИМА
30. КЛАСЕ ВАЗДУХОПЛОВ-
НЕ ВОЈНЕ АКАДЕМИЈЕ У
ЗАДРУ

Спреман за први лет

● Први сусрет са командом
— у авиону за Москву, а
први самостални лет оче-
кује најесен

ЉУБАВ за летењем одвела је Леонида Војновића из VI Београдске гимназије у Ваздухопловну академију у Задру. Као питомац 30. класе, већ се спрема за први самостални лет на нашем школско-борбеном авиону „Гaleb“. У Академском аеро-клубу, стекао је прва знања о авионима.

— Правно сам мале моделе авиона и читао све о њима — прича Леонид Војновић. — Летео сам једрилицом и скакао падобраном. Кад сам у новинама прочитао конкурс за Ваздухопловну академију, дилеме није било. Одмах сам се пријавио.

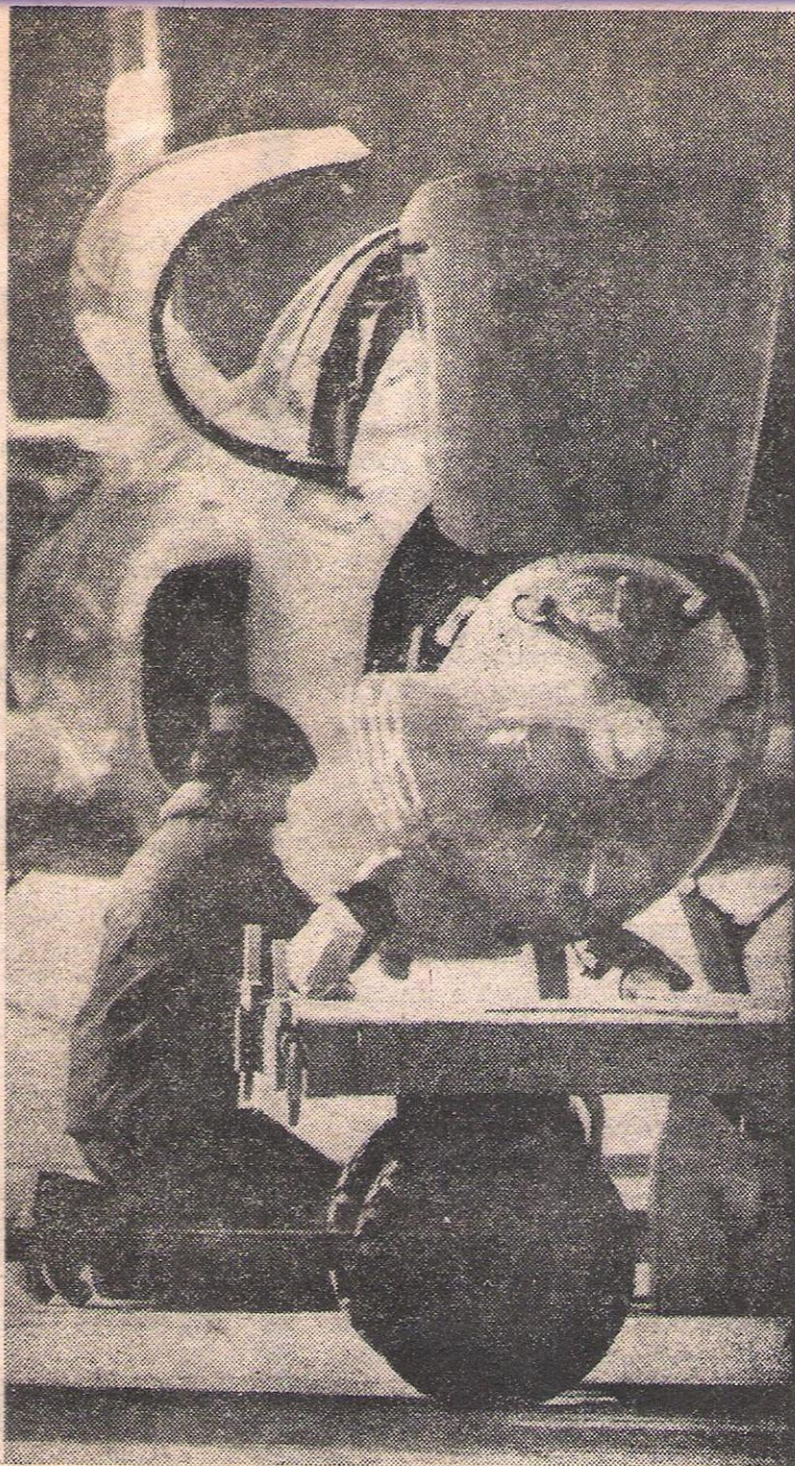
Кад је стигао у Задар морао је да полаже тестове. На клипном авиону, наставници летења су гледали како питомац доживљава лет. Леонид је добио одличну оцену.

— Сећам се кад смо ишли на екскурзију, још док сам био у гимназији, па смо летели авионом од Будимпеште до Москве — наставља Војновић. — Замолио сам пилота да посматрам лет. Били су веома љубазни. Копилот ме је пустио на своје место, па сам кратко време и управљао авионом.

Овај догађај само је учврстио жељу младића да се посвети авионима.

— Рационалним радом све се стиже — Прича Војновић. — Имам времена и за спорт, играм рукомет у задарском клубу, а први самостални лет једва чекам. Ту се први пут добије осећај да човек сам одлучује и командује авионом.

Ј. ШЕКИЋ

За младе и храбре

ВАЗДУХОПЛОВЦИ ЈНА већ неколико година знају боље од многих шта значи школско-борбени авион „галеб“ произведен у домаћим фабрикама. Али ова скупочена летилица, за лаике неч вероватних способности, иначе позната на међународним аеро митинзима, била би обичан авион да није у рукама младића који завршавају Ваздухопловну војну академију у Задру и Мостару. На илустрованим странама објављујемо репортажу о ова два школска центра, снимљену пре неколико дана.